

твоего поле; а ми ѿ дѣ има тѣмъ плевелы; Ступанатъ имъ ѿговори: врагъ человекъ е направиъ това. Шещаватъ мѣ слугитѣ, не повелѣваш ли намъ: да истребимъ тѣхъзи плевелы; а той имъ не далъ вола, заради да не истрагнатъ заедно сасъ плевелытѣ и пшеницата. Нека растатъ и дѣтѣ, ѿговориъ той, до жатва. Во времѣто на жатвата ца повелѣа азъ на жатваритѣ да собиратъ първо плевелытѣ, да ги свързатъ на снопы и да ги изгорѣтъ, а пшеницата да собиратъ въ житницата моѣ. Послѣ това Исусъ вѣтавилъ народатъ и ѿишелъ оудомѣ си. Тогѣва пристѣпили при него оученицытѣ неговы и просѣли да имъ изясни тѣзи прѣтча на плевелытѣ. На това имъ ѿвѣщавъ Исусъ: онзи дѣто е сѣмъ добротѣ сѣмъ, той е сынъ человеческѣй (*) полето е свѣтатъ. И добротѣ сѣмъ са сыновѣтѣ на царството, и плевелытѣ са сыновѣтѣ на злобата. а врагѣтъ

т. ки.

т. ко.

т. л.

т. лз.

т. лз.

т. ли.

т. лд.

(*) Сынъ человеческѣй, въ новыятъ завѣтъ, са разумѣва Исусъ Христосъ.